

« دامون »

ماهنامه گروه کهنوردی دامون بندرانزلی

شماره پنجم
اسفندماه ۱۳۸۳ خورشیدی
روابط عمومی ۴۲۴۸۸۹۲
صندوق پستی ۴۳۱۴۵/۱۶۶۶

زنان همدوش مردان بر فراز قله ها

« به مناسبت گرامیداشت ۸ مارس روز جهانی زن »

در سیر تاریخ پرفراز و فرود اجتماعات بشری، زن همواره موجودی مظلوم و محروم از حقوق انسانی و اجتماعی بوده است. زنان که پیوسته پایه پای مردان در کشتزارها، در کارگاهها و کارخانه ها کار کرده و با درد و رنج سهمی بسزا در تکامل جوامع بشری داشته اند، هیچگاه درخور قابلیت ها و ارزش های واقعی خود ارج ندیده اند. فارغ از این ستم تاریخی اما زنان جامعه، با قامتی بلند پیشاپیش تلاش در همه عرصه های حیات اجتماعی نقش داشته و صبورانه در تحقق توسعه و پیشرفت جامعه کوشش نموده اند.

زنان جامعه ما در عرصه ورزش بویژه در ورزش کهنوردی با همه تنگناهای موجود در کنار همسران، فرزندان و برادران خویش باگام های استوار در صعودهای دشوار مشارکت داشته اند و در فتح قله ها افتخار آفریده اند. هیات کهنوردی بندرانزلی می بایست برخورد بیبالد که بیش از نیمی از علاقمندان و شرکت کنندگان در این ورزش بانوان کهنورد هستند که علی رغم مسئولیت در امور خانه، مدرسه، اداره، دانشگاه و ... با حضور فعال خود در تمامی برنامه های کهنوردی نشان داده اند که زن موجودی اجتماعی است و هرگز نمیتوان آنرا ضعیف و منزوی فرض کرد و نقش شایان و مفید آنرا در بنای یک جامعه سالم نادیده گرفت. راستی در این ورزش چه کسانی صالح تر از همسران، فرزندان و برادران بانوان کهنورد که با عزیزان خود همگام گردند در دشواریها آنان را یاری دهند؟ در کوهستان مخاطرات زیادی کهنوردان را تهدید میکند. خطر ریزش، خطر سقوط به دره، خطر ریزش گوه، خطر رعد و صاعقه و گاهها هجوم حیوانات وحشی. در هنگامه مواجهه با این خطرات چه کسانی اصلح تر از اعضای خانواده بانوان کهنورد که آنان را از خطر برهانند.

طرح جداسازی بدون درنظر داشتن مصائب پیش روی بانوان، ناخواسته تعطیل ورزش بانوان در این رشته را در پی خواهد داشت و آنان را پرستنه و افسرده به کنج خانه خواهد راند. درحالیکه بانوان کهنورد، نشان داده اند که پشتکار و نظم پذیری و رعایت موازین عرفی و اخلاقی در کوه از خصوصیات بارز زنان کهنورد میباشد و در عزت و سلامت نفس و پاکی روح و روان چون طبیعت کوهستان همتا ندارند.

بهار در راه است ...

پارسال در همین ایام در آستانه فرارسیدن بهار، گروه کهنوردی دامون بندرانزلی پایه دایره هستی نهاد و اینک پس از گذشت یکسال در آخرین صعود سال ۸۳ آغاز دومین سال فعالیت خویش را جشن گرفته است. سال گذشته برای گروه، سالی پراز تجربه و خاطرات شیرین و ماندگار بود. سالی که در بهار دل انگیز آن از سردابه اردبیل، از میان دشت شقایق ها، از دره های پراز زنبق های وحشی و چشمه سارهای حاشیه کوه بابا مقصود گذشتیم و شبانگاه سر از سرعین درآوردیم و جان خسته را به آبگرم شفا بخش آن سپردیم. سالی که ما بچنه های خوب اردبیل با سروده ها و غزل های پرسوز و جان بخش استاد تمجید رشته کوههای اسبینه را درنوردیدیم و پس از مسافتی طولانی و نفس گیر به آبشار لاتون پیوستیم. سالی که در زاد روز سردار سرخ جامه ایرانی، بابک خرم دین، این اسطوره مقاومت روح ایرانیت در برابر جباریت عرب، با همه موانع پیش روی، پایه قله سرفراز بابک نهادیم و از بلندای دیوارهای سطر قله افق های روشن فردای میهن خود را نظاره گر شدیم.

سالی که ماسوله را با رنگین کتل هایش زیر پانهادیم و از تپه ها و ماهرهای آن گذشتیم و در دالان بهشت در راه کوله بار در سایه خنک انبوه درختان آن جان گرفتیم و در ارتفاعات تروشوم انگار سوار برموج تیزپای ابرومه به پرواز درآمدیم و بارها با صعود از یال های متعدد کله قندی همراه با آوای پرندگان در آغوش یامچال های رنگارنگ سفره گستردیم و زندگی را در تکاپو و هیاهوی بیقرار آن تجربه کردیم. سال گذشته در عین حال با به دوش کشیدن بار سنگین مسئولیت در هیات با طرح اندیشه نوین تغییر ساختار هیات و تثبیت شیوه انتخابی به سهم خویش در بقاء و تداوم حیات هیات از هیچگونه همکاری نظری و عملی دریغ نکردیم. سال گذشته با تشکیل اولین مجمع عمومی گروه دامون و جمع بندی از عملکرد یکساله خود تجارب جدیدی آموختیم. و اینک پس از گذشت یکسال که در دشواریها و شادیهای هم شریک بودیم باردیگر در آستانه بهاری دل انگیز قرار گرفته ایم و فصلی دیگر از حیات پرتنر گروه را در پیش روی داریم. فصلی دوباره از زندگی جمعی و گروهی، که در سختی های کوهستان، در سرمای جانسوز زمستان و در گرمای تفته و داغ تابستان جان های شیفته خود را به هم گوه می زنیم تا گام های استوار یک همسورد گام های خسته دیگر همسورد را مدد دهد و گروه چون تنی واحد چونان غزال چابک پا از ستیغ قله ای به قله ای دیگر راه سپارد و « من » را در قامت « ما » معنی کند. پس چه باک وقتی گروه به دسته های پیشرو و پشتیبان تقسیم می شود و جوانترها بر فراز قله ها سرود فتح میخوانند، ماندگان نیز می باید از کسب افتخار برای گروه بر خود بیاندند.

و حال ای همسورد! ما زندگی را در سال خورشیدی ۸۴ با ترنم این ترانه آغاز خواهیم کرد:

« زندگی یعنی هیاهو، زندگی یعنی تکاپو، زندگی یعنی شب نو، روز نو، اندیشه نو ... »

و با نگاهی مهربان نجواکنان به هم خواهیم گفت: ای یار، ای مهربانترین یار، « بامن بمان ای تو خوب و یگانه. من بی تو گم می کنم راه خانه ... »

شاد و سرفراز و ماندگار باشید.

پوشاک و وسایل ناقص در کوهستان،

حتی سبب مرگ می شوند.